

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេមួយរយហាសិបបុរាមួយ

ការបរិកសម្ភងនីមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លៃ៖ ទស្សនវិស័យមីឡូឡិកា
ស្តីអំពីសចក្ខីពិតព្យាករណ៍សម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន

Jeff Pippenger

2024-03-24

យើងកំពុងចាប់ផ្តើមការពិចារណារបស់យើងអំពីនីមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លៃ
ដោយអនុវត្តគោលការណ៍ដ៏លំអិតនៃដានីយ៍លៃ អាស្រ័យ និង អូមហេតា ដល់បញ្ហាជាក់ថា
ទ្រង់តែងតែកំណត់ចុងបញ្ចប់ឲ្យស្របនឹងដើមកំណើតជានិច្ច។ ដូចនេះ បលេកសោសុសារ
ដល់ដានីយ៍លៃ នៅក្នុងខន្តបង្កប់នូវនីមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លៃ
ក៏នឹងត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងផ្នែកចុងក្រោយនៃនីមិត្តដូចគ្នានោះផងដែរ។
យើងបានកំណត់រួចហើយថា បលេកសោសុសារ

តំណាងឲ្យរាស្ត្រសមុទ្រធម៌ត្រូវរស់ព្រះនៅចុងចុងក្រោយ ដល់យល់អំពី "chazon"
គឺជានីមិត្តនៃប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍ ដូចដល់ត្រូវបានកំណត់ដោយពាក្យ "thing"
នៅក្នុងខមួយ។ នីមិត្តនៃប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍នោះ គឺជា "seven times" នៃ
លើវិស័យ ជំពូក ២៦ ដល់សម្តីនឹងពិពណ៌នាបុរាណវិទ្យា។ បលេកសោសុសារ ក៏យល់អំពី
"vision" នៅក្នុងខមួយផងដែរ ដល់គឺជានីមិត្ត "mareh" នៃពិពណ៌នាប្រយោជន៍
ដល់តំណាងឲ្យការបង្ហាញមកក្នុងរូបរាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

នៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ ដានីយ៍លៃកំណត់ឲ្យចលនារបស់ទេវតាទីមួយ

ហើយក៏កំណត់ឲ្យចលនារបស់ទេវតាទីបីផងដែរ

ពីព្រោះចលនាទាំងពីរនេះសុទ្ធតែបំពេញពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីព្រហ្មចារិដបន្ទាប់

នៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ មានយ៉ាងហោចណាស់សចក្ខីពិតប្រាកដ

ដល់ជានិច្ចនៃមួយនៃចលនាមីឡូឡិកា

ហើយតំណាងឲ្យសចក្ខីពិតដល់ចលនារបស់ទេវតាទីបីក៏ត្រូវតែប្រៀបប្រដូច៖

និងយល់ដឹងផងដែរ។ ចលនាទាំងពីរបំពេញពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីព្រហ្មចារិដបន្ទាប់ ហើយ
ព្រហ្មចារិដឆ្លាតវៃនៃចលនាទាំងពីរត្រូវបានទាមទារឲ្យយល់អំពីសចក្ខីពិតទំនាយនោះ។ ច
លនាទាំងពីរត្រូវតែយល់អំពីសចក្ខីពិតទំនាយដ៏បង្កើនដល់មីឡូឡិកាត្រូវបានដឹកនាំឲ្យទទួលស្គាល់
ដូចដល់ត្រូវបានកំណត់ដោយ "បុរាណវិទ្យា" ក្នុងលើវិស័យ ជំពូកមុកប្រាំមួយ។

បទពិសោធន៍ និងការយល់ដឹងស្របគ្នាបីផ្សេងទៀត

ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងខណ្ឌខុសៗគ្នាក្រោយនៃជំពូកនេះ។

ហើយចាប់ពីពេលដែលយើងប្រើប្រាស់ប្រាសាទក្នុងកិច្ចពិពណ៌នា

ហើយអំពីស្តេចខ្មែរដ៏ល្បីល្បាញស្នាដៃស្នាដៃស្នាដៃត្រូវបានកំណត់ឡើង

នោះនឹងមានមួយពាន់ពីររយក្រៅសិបផងដែរ។ មានពាក្យអ្នកដល់រង់ចាំ

ហើយមកដល់មួយពាន់បីរយសាមសិបប្រាំផងដែរ។ ប៉ុន្តែ ឯអ្នកវិញ

ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នករក្សាដល់ទីបញ្ចប់ចុះ ដុំបិតអ្នកនឹងមានសម្រាប់

ហើយនឹងឈរនៅក្នុងចំណុចរបស់អ្នក នៅចុងបញ្ចប់នៃផ្ទៃទាំងឡាយ។

ដានីយ៍លៃ 12:11-13។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ បុរាណវិទ្យាដល់នៃស្តេចរបស់ព្រះ

មានលក្ខណៈព្យាករណ៍សំខាន់បីយ៉ាង។ ពួកគេកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ

មានសច្ចក្រឹត្យជំនឿនព្រះយេស៊ូវ ហើយកាន់ខ្ជាប់នូវវិញ្ញាណនៃការពុទ្ធិករណ៍។

ហើយគាត់មានបុរសសន្និដ្ឋានកាន់ខ្ជាប់ថា «ចូរសរសេរចុះ ថា មានពរហើយ
អស់អ្នកដដែលគួរមានហើយមកចូលរួមពិធីបង្កើនអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀម»។
ហើយគាត់មានបុរសសន្និដ្ឋានកាន់ខ្ជាប់ថា «ទាំងនេះជាព្រះបន្ទូលពិតរបស់ព្រះ»។
រួចខ្ញុំក៏ដួលនោះទៀបដើររបស់គាត់ ដើម្បីបិទវាយបង្អួចគាត់។
ប៉ុន្តែគាត់មាននិយាយមកខ្ញុំថា «កុំផ្ទុះដូចនោះឡើយ!
ខ្ញុំគ្រាន់តែជាអ្នកបម្រើជាមួយអ្នក និងជាមួយបងប្អូនរបស់អ្នក
ដដែលមានសក្ខីភាពអំពីព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ។ ចូរថ្វាយបង្គំពូកែវិញ
ដុំបិតសក្ខីភាពអំពីព្រះយេស៊ូវ គឺជារឿងវិញ្ញាណនៃពាក្យទំនាយ»។ វិវរណៈ 19:9, 10។

ពួកមីឡីតបានយល់យ៉ាងត្រឹមត្រូវថា «ការប្រថាប់ថ្លៃ» នៅក្នុងសង្គ្រោះដានីយ៉ែល
តំណាងឲ្យសាសនាពហុវេនិយម ហើយថា «ពេលដែលការប្រថាប់ថ្លៃ» គួរមាន «ដកចេញ»
នោះគឺជាឆ្នាំ 508។ ការបដិសេធសច្ចក្រឹត្យនេះ គឺជាការបដិសេធសិទ្ធិអំណាចរបស់
«ទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវ» ដដែល «ជារឿងវិញ្ញាណនៃសច្ចក្រឹត្យទំនាយ»
ពីព្រោះវិញ្ញាណនៃសច្ចក្រឹត្យទំនាយបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា
ពួកមីឡីតបានត្រឹមត្រូវក្នុងការយល់ដឹងរបស់ពួកគេចំពោះ «ការប្រថាប់ថ្លៃ»។

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញ ទាក់ទងនឹង "Daily" ថា ពាក្យ "sacrifice"
គឺជាពាក្យដែលបុរាណប្រើសម្រាប់សូត្របំពេញបន្ទុកមេចូល
ហើយមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់អត្តបទដើមទេ; ហើយថា
ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈត្រឹមត្រូវអំពីវា
ដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសារស្តីអំពីម៉ោងនៃសច្ចក្រឹត្យជំនុំជម្រះ។
កាលដែលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844
ស្តេចវិចិត្រនៃអស់ប្រជុំបុរាណវិទូស្តេចត្រឹមត្រូវអំពី "Daily"; ប៉ុន្តែ
ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងភាពច្របូកច្របល់
ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតគួរមានទទួលយក ហើយសច្ចក្រឹត្យដ៏ដ៏ត
និងភាពច្របូកច្របល់ក៏បានបន្តតាមមក»។ Review and Herald, November 1, 1850.

ពួកមីឡីតយកបានយល់ថា
ការប្រឆាំងរបស់សាសនាហាហនេចំពោះការឡើងកាន់អំណាចរបស់សម្តេចហ្នាបន្តនៅឆ្នាំ 538
គួរមានដកចេញនៅឆ្នាំ 508។ ពួកមីឡីតយកត្រឹមត្រូវ
ប៉ុន្តែការយល់ដឹងរបស់ពួកគេនៅមានកម្រិត។ ប្រជាជនរបស់ព្រះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ
ដែលគួរមានតំណាងដោយ បលេកសោសារ នៅក្នុងខនីមួយៗ នឹងឃើញថា ចាប់ពីឆ្នាំ 508
ដល់ 538 តំណាងឲ្យរយៈពេលពុទ្ធករណ៍មួយ ដែលគួរមានប្រៀបធៀបជាគំរូដោយរយៈពេល
សាមសិបឆ្នាំនៃការគ្រឿងខ្ពស់ក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលបាននាំមុខការទទួលអំណាចរបស់ទ្រង់នៅពេលពិធីជ្រមុជទឹករបស់ទ្រង់។
ពួកគេនឹងឃើញថា រយៈពេលពុទ្ធករណ៍នោះក៏តំណាងឲ្យរយៈពេលពុទ្ធករណ៍ពីឆ្នាំ 1776
ដល់ 1798 ផងដែរ ហើយថា រយៈពេលទាំងបីនេះសុទ្ធតែតំណាងឲ្យពេលវេលានៃការបោះត្រា
លើមនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា
ឆ្នាំ 2001
ហើយបញ្ចប់នៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យយស្សន៍នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

នៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ ដានីយ៉ែលតំណាងឲ្យពួកមីឡីត និងសច្ចក្រឹត្យពិតសំខាន់ៗបំផុត
ព្រមទាំងបទពិសោធន៍ ដែលគួរមានផ្ទុកចិត្តឡើងមុតនូវរឿងនៅក្នុងអ្នកដដែល

គួរឲ្យមានគំណាងដោយបលេកសោសារ។ សចេកុតិពិត និងបទពិសោធន៍ទីបីរបស់ពួកមីឡូរីត គឺ «ទស្សនៈភូមិភាគអំពី “បុរាណវត្ថុ” ... ព្រះអម្ពចាស់មានបុរាណ ...

ដល់អ្នកដទៃដែលបានលើកសម្រក់អំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ»។

ការបដិសេធសចេកុតិពិតនោះ គឺជាការបដិសេធសំណើរបស់ Ellen White

ដែលជាវិញ្ញាណនៃទំនាយ។ សចេកុតិពិត និងបទពិសោធន៍ទីបួនរបស់ពួកមីឡូរីត

និងអ្នកនាំសាររបស់ទេវតាទីបី គឺទំនាយអំពីមួយពាន់បីរយសាមសិបប្រាំឆ្នាំ

ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងឆ្នាំដែល «បុរាណវត្ថុ» គួរឲ្យមានដកចេញ គឺនៅឆ្នាំ 508។

ដោយចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំ 508 មួយពាន់បីរយសាមសិបប្រាំឆ្នាំ នាំទៅដល់ឆ្នាំ 1843

ប៉ុន្តែមិនមែននៃភូមិភាគឆ្នាំ 1843 ប៉ុណ្ណោះទេ

ដូច្នេះទំនាយនោះជាកំណត់ដល់ចុងចុងក្រោយបំផុតនៃឆ្នាំ 1843 ផង

ដោយរាងថា «មានពរហើយ អ្នកដទៃរង់ចាំ

ហើយមកដល់មួយពាន់បីរយសាមសិបប្រាំចុង»។ ពាក្យហេប្រើដែលបានបកប្រែថា «មកដល់»

គឺ «naga» ហើយវាមានន័យថា «ប៉ះ» ឬ «ដាក់ដៃលើ»។ ដូច្នេះ ទំនាយនេះមានន័យថា

«មានពរហើយ អ្នកដទៃរង់ចាំ ហើយ» ប៉ះ ឬដាក់ដៃលើឆ្នាំ 1843។

ក្នុងបុរាណសាស្ត្រមីឡូរីយ តែងមានព្រះពរនៃការរង់ចាំ

សម្រាប់ពួកគេមានបុរាណវត្ថុទាំងឡាយ ដែលបានឆ្លងកាត់ការខកចិត្តលើកដំបូង

ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាមិនមែនក្នុងពេលនោះទេ? ដូចដែលពួកមីឡូរីយបានរង់ចាំ

«និមិត្តរូបនៃពេលវេលា» ក្នុងការបំពេញនៃពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីកុម្មុយនីស្ត

និងក្នុងបទគម្ពីរហាហាគុកជំពូក២ នោះ ពួកគេបានទទួលព្រះពរ។

នៅក្នុងអំឡុងពេលពេលវេលានោះ ពួកគេបានឃើញថា

ខ្លួនគេពុំបំពេញពាក្យប្រៀបប្រដូចនោះ ហើយថា នៅទីបញ្ចប់ និមិត្តរូបនឹង

«និយាយ»។ អំឡុងពេលពេលវេលា នឹងការខកចិត្តរបស់ពួកគេ

មានមូលដ្ឋានលើការកំណត់អត្តសញ្ញាណខុសថា

ពេលវេលាព្រឹកនៃបីរយឆ្នាំនឹងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843

ប៉ុន្តែតែម្នាក់តែម្នាក់នោះគឺសម្រាប់ឆ្នាំ 1844។

ការខកចិត្តរបស់ពួកគេមានមូលដ្ឋានលើបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ

ដែលបានកើតឡើងនៅពេលឆ្នាំ 1843

បានបញ្ចប់នៅដោយគុណភាពការងាររបស់ពួកគេ។

ការខកចិត្តរបស់ពួកគេ

និងព្រះពរដែលបានប្រកាសលើអ្នកដទៃដែលបន្តទាបមកមានជួរលើសរង់ចាំ

នោះសុទ្ធសឹងតែមានមូលដ្ឋានលើចុងចុងក្រោយបង្អស់នៃឆ្នាំ 1843 ដែល «ប៉ះដល់»

ឬ «មកដល់» 1844។

បទពិសោធន៍នៃការខកចិត្តលើកដំបូង

ជាការបំពេញនៃរឿងប្រៀបប្រដូចអំពីស្ករព្រហ្មមាតិទាំងដប់ គួរឲ្យមានយល់ដឹង

ហើយគួរឲ្យមានកើតឡើងមុនទៀតក្នុងចំណោមអ្នកដទៃដែលបានគំណាងដោយ

បលេកសោសារ។ សចេកុតិពិត និងបទពិសោធន៍ទីបួន

ដែលនឹងគួរឲ្យមានទទួលស្គាល់ដោយអ្នកដទៃដែលបានគំណាងដោយ បលេកសោសារ គឺថា

នៅ «ចុងបញ្ចប់នៃចុងទាំងឡាយ» ដានីយ៉ែល នឹង «ឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់»។

«ដានីយ៉ែលបានឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់កាំងពីគ្នាគួរឲ្យមានដោះចេញ

ហើយពន្យល់នៃសចេកុតិពិតបានចាំងភ្លឺលើនិមិត្តរូបរបស់គាត់។

គាត់ឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់
ដោយកាន់ទុកទីបន្ទាល់ដដែលគួរឲ្យមានយល់នូវចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ»។ Sermons
and Talks, volume 1, 225, 226.

ពួកមីឡីវាយតម្លៃបានល្អកាត់ដំណើរការនៃការបរិសុទ្ធ
ដដែលគួរឲ្យមានសម្រេចដោយការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដដែលមានមកពីសង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លៃ
នៃពេលវេលាដែលគួរឲ្យមានបើកតុរន្តនៅឆ្នាំ 1798។
អ្នកដដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយប្រលែកសោសារ នឹងល្អកាត់ដំណើរការនៃការបរិសុទ្ធ
ដដែលគួរឲ្យមានសម្រេចដោយការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដដែលមានមកពីសង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លៃ
នៃពេលវេលាដែលគួរឲ្យមានបើកតុរន្តនៅឆ្នាំ 1989។ ពួកគេក៏នឹងយល់ដឹងថា
សង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លែមានគោលបំណងពិសេសមួយ
ក្នុងការបោះតុរលើមនុស្សសម្បូននៃបួនមីនបួនពាន់នាក់។

«នៃពេលវេលាទាំងបួនទានកិច្ចការពិសេសមួយដល់មនុស្សសម្បូរនាក់ឲ្យធុរ
គាត់គួរឲ្យមានកិច្ចការកិច្ចចុះ និងទីកន្លែងរបស់ខ្លួន ដូចដានីយ៍លែមានធុរ
ដោយត្រឡប់ខ្លួនជាសុរេចដើម្បីបង្កើនយល់ច្បាស់នឹងការហៅរបស់ព្រះ
ហើយត្រឡប់ខ្លួនជាសុរេចដើម្បីបំពេញព្រះបំណងរបស់ទ្រង់»។ Manuscript Releases,
volume 6, 108.

ក្នុងនាមជាអតីតជនឡាវឌីស អស់អ្នកដដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយ ប្រលែកសោសារ
នឹងទទួលស្គាល់ថា ការប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញចុងក្រោយ
គួរឲ្យមានសម្រេចឡើងតាមរយៈសង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លែ និងវិរាណៈ ដដែលជាសង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍មួយ។

«នៃពេលវេលាដែលសង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លែ និងវិរាណៈ គួរឲ្យមានយល់ដឹងកាន់តែប្រសើរឡើង
អ្នកដើរនឹងមានបទពិសោធន៍ខាងសាសនាដែលខុសប្លែកទាំងស្រុង...
ចំណុចមួយដែលបុរាណដឹងគួរឲ្យមានយល់ពីការសិក្សាសង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លែវិរាណៈ គឺថា
ទំនាក់ទំនងរវាងព្រះ និងបុរាណសុត្តររបស់ទ្រង់ គឺជិតស្និទ្ធ
នឹងច្បាស់លាស់ដោយដាច់ខាត»។ The Faith I Live By, 345.

ក្នុងនាមជាពួកឡាវឌីសដើម ពួកគេនឹងមានទទួលស្គាល់សុចានភាពឡាវឌីសរបស់ខ្លួន
ហើយទទួលស្គាល់ថា ខាងវិញ្ញាណ ពួកគេស្មើគ្នាដូចជាជួរលង់ឆ្នើងសង្កត់មួយ
ហើយជាការល្អយល់ច្បាស់ចំពោះសក្ខីភាពគ្រប់ទីកន្លែងអំពីសុចានភាពស្រាប់
និងរងរបេហ៍របស់ពួកគេ ពួកគេនឹងទទួលស្គាល់តម្រូវការរបស់ខ្លួនថា
ការមានជីវិតគឺជាអាទិភាពទីមួយ។

«ការសុភារឡើងវិញនៃការគោរពបូរណ៍បំផុតដ៏ពិតប្រាកដនៅក្នុងចំណោមយើង
គឺជាតម្រូវការដ៏ធំបំផុត និងបន្ទាន់បំផុត ក្នុងចំណោមតម្រូវការទាំងអស់របស់យើង។
ការសុភារឡើងវិញនេះ គួរតែជាកិច្ចការដ៏បួងរបស់យើង»។ Selected Messages, book 1,
121.

ការសន្យានៅក្នុងព្រះគម្ពីរគឺថា អស់អ្នកណាដែលសុភារឡើងវិញ នឹងយល់ឃើញ
ហើយបន្ទាប់មក ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងដឹកនាំពួកគេឲ្យយល់ថា គឺជាសង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លែ
និងវិរាណៈ ដដែលបង្កើតការរស់ឡើងវិញខាងវិញ្ញាណដដែលចាំបាច់។

«នៃពេលវេលាដែលយើង ក្នុងនាមជាសុត្តរមួយ
យល់អំពីន័យនៃសង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លែចំពោះយើង

នោះនឹងយើងមានការសង្ស័យវិញយ៉ាងធំមួយនៅក្នុងចំណោមយើង»។ Testimonies to Ministers, 113.

ចុងបញ្ចប់នៃនិមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៉ែល
ដូចដល់គ្រូបាទបង្ហាញនៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ
កំណត់សម្គាល់បទពិសោធន៍ដល់បង្កើតសុគតនៃចេតុតិសញ្ញារបស់ព្រះ
សម្រាប់ចុងចុងក្រោយ ដូចដល់គ្រូបាទកំណត់ដោយ បលេកសេសាសា នៅក្នុងខនីមួយ
នៃនិមិត្តចុងក្រោយ។ នៅទីនោះ ដានីយ៉ែល ដល់គ្រូបាទកំណត់ជា បលេកសេសាសា
យល់ទាំងនិមិត្តខាងក្នុងនៃពេលវេលានៃប្រយុទ្ធនាំ
និងនិមិត្តខាងក្រៅនៃពេលវេលានៃបុរាណវិទ្យា។ គាត់យល់អំពី "រឿងនោះ" និង
"និមិត្ត"។ គាត់យល់អំពីនិមិត្ត chazon និងនិមិត្ត mareh។
គាត់យល់អំពីការដាស់តឿនបរិសុទ្ធ និងពួកកងទ័ព
ហើយនិងការសង្វេគនៃវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងពួកកងទ័ព។ គាត់យល់ទាំងនិមិត្តនៃនូល
Ulai និងនិមិត្តនៃនូល Hiddekel។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«គ្រូបាទការសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឲ្យយើងដឹងពីសុទ្ធិ
និងផ្សេងៗទៀតជាមុនយ៉ាងខ្លាំង; ជាពិសេស សៀវភៅដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ គ្រូបាទ
យកចិត្តទុកដាក់ដល់ដំណើរដ៏មានតម្លៃមកក្នុងបុរាណវិទ្យាសុគតនៃចេតុតិសញ្ញារបស់យើង
។ បុរាណវិទ្យាដ៏ធំនេះអាចនិយាយបានជាមុនក្នុងបុរាណវិទ្យាខ្លះៗ អំពីអំណាចរូប
និងសម្មតិចេតុតិសញ្ញា;
ប៉ុន្តែយើងគួរបង្ហាញការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើអំណាចនៃពួកហោរ
និងពួកសាវ័កបាទសរសេរ ក្រោមការបំផុសគំនិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានរៀបចំការទាំងឡាយយ៉ាងដូច្នេះ ទាំងក្នុងការផ្តល់ទំនាយ
និងក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដ៏មានពណ៌នា ដើម្បីបង្ហាញថា
គុណភាពនៃមនុស្សគ្រូបាទដាក់ឲ្យយើងដឹងពីការមើលឃើញ
លាក់បាំងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃស្ថានសួគ៌
និងគ្រីស្ទយិន័យរបស់ទ្រង់ គ្រូបាទដាក់ឲ្យយើងដឹងពីការសង្វេគនៃវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ចូរលើកឡើងវិញ ជាចំណុច។
បុរាណវិទ្យាសុគតនៃគ្រូបាទទាំងឡាយដល់គ្រូបាទកំណត់នៅទីនោះ។ ចូរមើលពួកបុរាណវិទូ
ក្រុមបុរាណវិទូ កងទ័ពដ៏មានអំណាច ហើយចូរមើលថា ព្រះបាទផ្តើមយ៉ាងដូចម្តេច
ដើម្បីបន្តបន្ទាប់មកនៃភាពរបស់មនុស្ស
និងបោះស្រាយអំពីមនុស្សចុះក្នុងជួរដី....»

«ពន្លឺដល់ដានីយ៉ែលបាទទទួលពីព្រះ
គ្រូបាទបុរាណវិទូជាពិសេសសម្រាប់ចុងចុងក្រោយទាំងនេះ។
និមិត្តដល់គាត់បាទយើងនៅក្នុងមាត់ទទួលអ្វីឡាយ និងហ៊ីដកេល
ជាទទួលផ្សេងៗនៃសីលធម៌ ឥឡូវនេះកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេចបំពេញ
ហើយព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់ដល់គ្រូបាទទាំងឡាយក្នុងនោះ
នឹងកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។»

«សូមពិចារណាអំពីស្ថានភាពនៃដាតិសាសន៍យូដា
នៅពេលដែលពាក្យទំនាយរបស់ដានីយ៉ែលគ្រូបាទបុរាណវិទូមក។»

«សូមឲ្យយើងចំណាយពេលវេលាបន្តថ្ងៃម្សៅតសម្រាប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ។
យើងមិនយល់ព្រះបន្ទូលដូចដដែលយើងគួរតែយល់នោះទេ។
ព្រះគម្ពីរវិវរណៈបើកឡើងដោយសច្ចក្រឹតបង្កគាប់មួយដល់យើង
ឲ្យយល់អំពីសច្ចក្រឹតនៃនៃមាននៃក្នុងនោះ។ ព្រះជាម្ចាស់បុរាណថា
“មានពរហើយ អនុកដល់អាន និងអនុកទាំងឡាយដល់ព្រះពាក្យនៃនៃនាយនេះ
ហើយកាន់តាមសច្ចក្រឹតទាំងឡាយដល់មានសរសេរនៃក្នុងនោះ
ដុបិតពលេវលេនោះដិតមកដល់ហើយ”។ នៅពេលដល់យើងជាបុរាណសុភម្ម
យល់ថាសៀវភៅនេះមានន័យអ្វីចំពោះយើង
នោះនឹងយើងមានការរស់ឡើងវិញដ៏ធំមួយនៃក្នុងចំណោមយើង។
យើងមិនទាន់យល់ពេញលេញអំពីមរៀនទាំងឡាយដល់វាបង្កើនទេ
ទោះបីជាមានសច្ចក្រឹតបង្កគាប់ដល់មានបុរាណដល់យើងឲ្យយល់ដែរ
និងសិក្សាវាភ័យដោយ»។

«កាលពីអតីតកាល គួរបង្កើនទាំងឡាយមានបុរាណថា ដានីយ៍លែ និងវិវរណៈ
ជាសៀវភៅដល់មានបិទត្រា ហើយបុរាណជនក៏បានបង្កើតពីសៀវភៅទាំងនោះ។
ព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គគឺជា បានដកស្រង់មុខដល់មានអាថ៌កំបាំងដូចជាមានហាំងមនុ
ស្សជាច្រើនមិនឲ្យយល់ក្នុងចំពោះ ពីផុតក្នុងនេះនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។
ឈ្មោះដ៏ពិតប្រាកដថា “វិវរណៈ” ខ្លួនវា គឺផ្ទុយនឹងពាក្យថា
វាជាសៀវភៅដល់មានបិទត្រា។ “វិវរណៈ” មានន័យថា
មានអ្វីមួយសំខាន់គួរឲ្យមានបើកសម្រង់ដែរ។ សច្ចក្រឹតពិតទាំងឡាយក្នុងសៀវភៅនេះ
គួរឲ្យមានផ្ទុយទៅកាន់អនុកដល់រស់នៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយទាំងនេះ។
យើងកំពុងឈរនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជនសែច្ចក្រឹតបរិសុទ្ធទាំងឡាយ
ដោយស្របមុខគួរឲ្យមានដកចេញហើយ។ យើងមិនគួរឈរនៅខាងក្រៅឡើយ។
យើងគួរចូលទៅ មិនមែនដោយគំនិតផ្ទុយសេប្បហសែ មិនគោរព
ឬដោយដ៏មានបុរាណបុរាណទេ ប៉ុន្តែដោយការគោរពក្រៃលែងខ្លាំង
និងសច្ចក្រឹតក្រៃលែងនៃព្រះជាម្ចាស់។ យើងកំពុងខិតជិតដល់ពេលវេលាពាក្យនៃនៃ
យក្នុងសៀវភៅវិវរណៈនឹងគួរឲ្យមានសម្រេច...»។

«យើងមានព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងទីបន្ទាល់របស់ព្រះយស្មើគ្នាសុទ្ធ
ដល់ជាវិញ្ញាណនៃព្រះបន្ទូលទំនាយ។
តុប្បមានតម្កល់អែសូបាយអាចរកយើងបានក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
អនុកទាំងឡាយដល់ស្រែកក្នុងព្រះបន្ទូលនេះ គួរកុសាចិត្តគំនិតឲ្យភ័យច្បាស់។
ពួកគេមិនគួរបណ្តោយខ្លួនតាមចំណង់អាហារដល់បុរេបុរាណ ក្នុងការបរិភោគ
ឬក្នុងការផឹកឡើយ»។

«បើពួកគេធ្វើដូច្នេះ នោះខ្លួនកុហលនឹងចូរឫកចូរបស់;
ពួកគេនឹងមិនអាចទុំទុំនឹងភាពកាន់តឹងតែងនៃការជីកជុំទៅ
ដើម្បីបីស្រែកនៃអ្វីៗទាំងនោះ
ដល់ទាក់ទងនឹងឆាកបិទបញ្ចប់នៃបុរេបុរាណនៃនៃនេះមានឡើយ»។

«នៅពេលដល់សៀវភៅដានីយ៍លែ និងវិវរណៈ គួរឲ្យមានយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់
អនុកដល់ទាំងឡាយនឹងមានបទពិសោធន៍ខាងសាសនាដល់ខុសប្លែកក្នុងស្រុក។ ពួកគេ
នឹងគួរឲ្យមានបុរាណឲ្យយើងទិដ្ឋភាពខ្លះៗនៃវិស័យស្ថានសួគ៌ដល់មានបើកចំហ
ដល់ចំណុចដល់ចិត្ត និងគំនិតនឹងគួរឲ្យមានប៉ះពាល់ដោយលក្ខណៈអត្តចរិត
ដល់មនុស្សទាំងអស់គួរអភិវឌ្ឍ ដើម្បីបិទបញ្ចប់ស្ថានសួគ៌មានពរ

«ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានពរដល់អស់អ្នកដលៃស្រីដែរក្នុងរោងចិត្តកូនកុលន់ និងសុភាពរាបសារ
ដើម្បីប្រយោជន៍អំពីអ្វីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៃកូនកុលន់។
សង្ឃឹមថាព្រះមានអត្ថបទនៃយុគលោកនេះអំពីអមតភាព
និងពរពេញដោយសិរីល្អអស់រាល់ថ្ងៃ ដូចនេះអស់អ្នកដលៃអាន
ហើយសូមរៀនរកដោយអស់ពីចិត្ត នឹងទទួលបានពរដលៃបានសន្តិភាពដល់អស់អ្នក
'ដលៃសុភាពរាបសារនៃការទំនាយនេះ
ហើយកាន់តាមសេចក្តីទាំងនោះដលៃបានចង់ទុកនៃកូនកុលន់។»

«មានការភ្ជាប់ដំអស់ច្បាប់មួយគ្រប់រូបបានឃើញរវាងចក្ររាងច្បាប់ស្តីទៅនឹងស្ថានភាពនិងលទ្ធផលនេះ។ អ្វីៗដែលបានបំបែកសម្រាប់ដង្ហើមដានីយ៍នៃ ក្រុមហ៊ុនមកគ្រប់រូបបានបំពេញបន្ទុកមែនយើងរំលឹកដល់បានប្រទានដល់យ៉ូបាននូវលទ្ធផលនេះហើយមុន។ សង្ឃឹមថាទាំងពីរនេះគួរគ្រប់រូបសិក្សាពីយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន។ ដានីយ៍នៃបានសាកសួរពីរដងថា តើយើងពេលប៉ុន្មានមានទង្វើទូទៅដល់ទីបញ្ចប់នៃកាលវេលា?»

«គឺជាសិទ្ធិមានក្បែរសម្បត្តិធម្មជាតិ ដដែលមានបើកក្នុងសង្គ្រោះនោះ ហើយមានបុរាណ ដល់យុវជននិងអ្នករស់នៅក្នុងតំបន់នោះ។»

ដានីយ៍លែបានឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់ ដើម្បីបិទទុកសាក្សីភាពរបស់គាត់ ដល់គ្រូបង្រៀនបិទគុករហូតដល់ពេលចុងបញ្ចប់ គឺនៅពេលដែលសាររបស់ទេវតាទីមួយត្រូវបានប្រកាសដល់ពិភពលោករបស់យើង។ កិច្ចការទាំងនេះមានសារៈសំខាន់ឥតដន្លៃកំណត់នៅក្នុងចុងច្រវែងក្រោយទាំងនេះ; ប៉ុន្តែ ខណៈដែល «មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានបរិសុទ្ធ ហើយត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ សាររបស់គាត់» «មនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តកំហុសអំពើអាក្រក់តទៅទៀត ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់ គាត់នឹងរលាយបាត់»។

នេះពិតប្រាកដណាស់! អំពើហាហក៏ជាការរំលងកុរិយានិយមរបស់ព្រះ;
ហើយអស់អ្នកដទៃមិនព្រមទទួលយកពន្លឺទាក់ទងនឹងកុរិយានិយមរបស់ព្រះ
នឹងមិនយល់អំពីការប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបីឡើយ។
ព្រះគម្ពីរដានីយ៍លែត្សរហានបើកតុរនៀកកុន្តសច្ចកុរិយានិយមដល់យូហាន
ហើយនាំយើងឲ្យដឹងពីទេវតាទីមួយដល់អ្នកចុងក្រោយៗនៃប្រវត្តិសាស្ត្រជន្មនេះ។

«តើបងប្អូនរបស់យើងនឹងចងចាំកុន្តចិត្តក្នុងថ្ងៃ
យើងកំពុងរស់នៅកណ្តាលគ្រោះថ្នាក់នៃថ្ងៃក្រោយ?
ចូរអានវិវរណៈដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងដានីយ៍លែ។ ចូរបង្ហាញអំពីរបៀបទាំងនេះ»។
Testimonies to Ministers, 112–115.